ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΟΜΟΣ Θ΄.—30 Δεκεμβρίου 1912.—ΤΕΥΧΟΣ Α΄.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΤΣΙΟΣ

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 64 χαρτῴῳ κώδικι τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονῆς Καρακάλλου, γεγραμμένῳ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα καὶ περιέχοντι Ἐκλογὴν γνωμῶν καὶ ἀποφθεγμάτων πατέρων, λόγους τινὰς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Ἡσαΐου τοῦ Ἐγκλείστου καί τινας κανόνας τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Συνόδων, προςήρτηται ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἓν φύλλον πλῆρες ἀρχαιοτέρου ἐπὶ περγαμηνῆς κώδικος τοῦ ἑνδεκάτου αἰῶνος (φ. 2 καὶ 276), πρὸ δὲ τοῦ ἐν ἀρχῇ φύλλου καὶ ἕτερον ἥμισυ, ἀποκεκομμένον ἄνω καὶ κάτω (φ. 1). Ἐν δὲ τῇ περιγραφῇ τοῦ κώδικος τούτου ἐν τῷ ἐμῷ Καταλόγῳ τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἁγίου ὄρους ἑλληνικῶν κωδίκων ἐσημείωσα, ὅτι ἐν τοῖς φύλλοις τούτοις περιέχονται μέρη τοῦ Χρονικοῦ Γεωργίου τοῦ ἁμαρτωλοῦ[1]. Ἀλλ' ἀκριβεστέρα ἐξέτασις τῶν ἔκτοτε ληφθέντων ἀπογράφων τῶν φύλλων ἐκείνων ἔπεισέ με, ὅτι ἡ γνώμη μου ἐκείνη δὲν εἶχεν ὀρθῶς καὶ ὅτι ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ἀποσπάσματα συνδεόμενα πρὸς ἄλλας τῶν παρὰ Βυζαντίνοις ἐπιτομῶν ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Διὸ θεωρῶ σκόπιμον νἀντιπαραβάλω τὰ σωθέντ' ἀποσπάσματα τοῦ καρακαλλινοῦ κώδικος πρὸς ἀνάλογα χωρία Βυζαντίνων συγγραφέων πιστῶς συμπίπτοντα πρὸς αὐτά. Καὶ ἡ μὲν τάξις τῶν φύλλων δὲν εἶνε ἐν τῷ κώδικι ἡ προσήκουσα, πρέπει δὲ νὰ ταχθῶσιν ὧδε· φ. 1$^{α-β}$, φ. 276$^{α-β}$, φ. 2$^{α-β}$· τὰ δὲ εἰρημέν' ἀποσπάσματα, ὄντα συνεχῆ ἐν τῷ κώδικι, μόνον δ' ἐν τῇ κατωτέρω ἐκδόσει χάριν τοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους συγγραφεῖς παραλληλισμοῦ χωρισθέντα, ἔχουσιν ὧδε·

1 Τόμ. Α΄ σ. 135.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.	Κεδρηνοῦ Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α´ σ. 438,21-439,11.	Λέοντος γραμματικοῦ Ἐκδ. Βόννης σ. 69,17-70,4.	Παρισιακοῦ κώδικος 1712 (Praechter σ. 521).	Βατικανικοῦ κώδικος 163 (Praechter σ. 521).
φ. 1α ‖ [Ἀ]ντωνῖνο[ς Ἀ]δριανῷ] υἱοπο[ι]ηθεὶς πρῶτος] τῶν αὐτ[οκρ]ατόρων εὐσεβὴς ἐπεκλήθη· πᾶσαν γὰρ ἀρετὴν ἐκτήσατο. Ὡς φησι¹ δὲ Κλήμης ἐπὶ αὐτοῦ Οὐαλεντῖνος καὶ Κέρδων καὶ Μαρκίων ἐπὶ τῆς Ῥώμης αἱρεσιάρσιάρχαι γνωρίζονται. Πολύκαρπος δὲ ἐπίσκοπος Σμύρνης εἰς ὄψιν ἐλθὼν Μαρκίωνος², πρὸς αὐτὸν φησιν³ ὁ Μαρκίων· Ἐπιγί-	Ἀντωνῖνος ὁ εὐσεβὴς ἐβασίλευσεν ἔτη κδ´ υἱοποιηθεὶς τῷ Ἀδριανῷ καὶ πρῶτος αὐτοκράτωρ εὐσεβὴς ἐπεκλήθη· πᾶσαν γὰρ ἀρετὴν ἐπεκτήσατο. Ὡς φησι δὲ Κλήμης, ὅτι ἐπ᾿ αὐτοῦ Οὐαλεντῖνος καὶ Κέρδων καὶ Μαρκίων ἐν Ῥώμῃ αἱρεσιάρχαι ἐγνωρίζοντο καὶ Τατιανὸς καὶ Βαρδισάνης καὶ Πρισκίλλα καὶ Μαξιμίλλα αἱ ψευδοπροφήτιδες τῶν κατὰ Φρύγας ἐγνωρίζοντο. Καὶ Γαληνὸς ὁ ἰα-	Ἀντωνῖνος ὁ εὐσεβὴς ἐβασίλευσεν ἔτη κδ´, υἱοποιηθεὶς τῷ Ἀδριανῷ, καὶ πρῶτος τῶν αὐτοκρατόρων εὐσεβὴς ἐπεκλήθη· πᾶσαν γὰρ ἀρετὴν ἐπεκτήσατο. Θνήσκει δὲ προβαλόμενος εἰς βασιλέα Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν ἴδιον γαμβρόν.	Ἀντωνῖνος ὁ εὐσεβὴς ζήσας ἔτη οζ´ ἐβασίλευσε ἔτη κδ´ υἱοποιηθεὶς τῷ Ἀδριανῷ, καὶ πρῶτος αὐτοκράτωρ εὐσεβὴς ἐπεκλήθη· πᾶσαν γὰρ ἀρετὴν ἐπεκτήσατο. Ὡς φησι δὲ Κλήμης, ὅτι ἐπ᾿ αὐτοῦ Οὐαλεντῖνος καὶ Κέρδων καὶ Μαρκίων ἐν Ῥώμῃ αἱρεσιάρχαι ἐγνωρίζοντο. Καὶ Γαληνὸς ὁ ἰατρὸς τότε θαυμάζεται. Πολύκαρπος δὲ ἐπίσκοπος Σμύρνης εἰς ὄψιν ἐλθὼν Μαρκίων ἤκουσεν· Ἐπιγίνω-	Ἀντωνῖνος ὁ εὐσεβὴς ἐβασίλευσεν ἔτη κδ´, καὶ πρῶτος τῶν αὐτοκρατόρων εὐσεβὴς ἐπεκλήθη· πᾶσαν γὰρ ἀρετὴν ἐκτήσατο. Ὡς φησι δὲ Κλήμης, ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ Οὐαλεντῖνος καὶ Κέρδων καὶ Μαρκίων ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐγνωρίζοντο. Πολυκάρπου δὲ ἐπισκόπου Σμύρνης εἰς ὄψιν ἐλθόντος Μαρκίωνος, πρὸς αὐτὸν φησὶν ὁ Μαρκίων· Ἐπιγίνωσκε ἡμᾶς, ὦ καλὲ Πολύκαρπε. Ὁ δὲ Ἐπιγινώσκω

1) ὥς φησι 2) μαρκιῶνος 3) αὐτὸν φησιν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε. Ν. Δ. της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

νωσκε ἡμᾶς, ὦ καλὲ Πολύκαρπε. Ὁ δὲ Ἐπιγινώσκω σὲ ἔ[φη] τὸν πρωτότοκον[1] τοῦ Σατανᾶ. Θνήσκει[2] δὲ ὁ Ἀντωνῖνος προβαλόμενος[3] εἰς [βασι]λέα Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν ἴδιον γαμβρόν.

τρὸς τότε ἐθαυμάζετο.... Πολύκαρπος δὲ ἐπίσκοπος Σμύρνης εἰς ὄψιν ἐλθὼν Μαρκίωνι ἤκουσεν «Ἐπιγινώσκεις ἡμᾶς, ὦ καλὲ Πολύκαρπε;» Ὁ δὲ «Ἐπιγινώσκω σὲ» ἔφη «τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ». Θνήσκει δὲ Ἀντωνῖνος προβαλόμενος εἰς βασιλέα Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν ἴδιον γαμβρόν.

σκε ἡμᾶς, ὦ καλὲ Πολύκαρπε. Ὁ δὲ Ἐπιγνώσκω σὲ, ἔφη, τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ. Θνήσκει δὲ Ἀντωνῖνος προβαλλόμενος εἰς βασιλέα Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν ἴδιον γαμβρόν.

σε, ἔφη, τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ. Θνήσκει δὲ Ἀντωνῖνος προβαλόμενος εἰς βασιλέα Μάρκων Ἀντωνῖνον τὸν ἴδιον γαμβρόν.

1) πρωτότοκον
2) θνῄσκει 3) προβαλλόμενος

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Ε.Ε. ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ. Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.	Κεδρηνοῦ 'Εκδ. Βόννης σ. 439, 14-22.	Λέοντος Γραμματικοῦ 'Εκδ. Βόννης σ. 70,6-7 καὶ 12-21.	Παρισιακοῦ κώδικος 1712 (Praechter σ. 521 - 522).	Βατικανικοῦ κώδικος 163 (Praechter σ. 522).
Μᾶρκος 'Αντωνῖνος. Μάρκος 'Αντωνῖνος ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ' μετὰ Βήρου τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ. Π[ολε]μοῦντος δὲ Μάρκου Γερμανοὺς [καὶ Σαυρομά]τας δίψει τῆς στρα[τιᾶς πιεζομένης] καὶ διὰ τοῦτο¹ κι[νδυνευούσης] . . . . φ. 1β ‖ [ὄμβρῳ δὲ] τοὺς 'Ρωμαί[ους παραμυθήσασθαι ὅπερ] ὥς φασι² σφό[δρα] 1) διατοῦτο 2) ὡς	Μάρκος 'Αντωνῖνος ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ', μετὰ μὲν Σεβήρου τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ ἔτη ι' καὶ μῆνας θ'. Πολεμοῦντος δὲ Γερμανοὺς καὶ Σαρμάτας, δίψει τῆς στρατιᾶς πιεζομένης καὶ διὰ τοῦτο κινδυνευούσης, τοὺς ἐπὶ τῆς Μελιτινῆς οὕτω καλουμένης λεγεῶνος, Χριστιανοὺς ὄντας, δι' εὐχῆς ἐκτενοῦς πρὸς τὸν θεὸν γενομένης τοὺς μὲν πολεμίους κεραυνῷ βληθῆναι, ὄμβρω δὲ τοὺς 'Ρω-	Μάρκος 'Αντωνῖνος ὁ φιλόσοφος καὶ Βῆρος ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ. Μάρκος 'Αντωνῖνος ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ' μετὰ Βήρου τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ..... Πολεμοῦντος Μάρκου Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας, δίψει τῆς στρατιᾶς πιεζομένης καὶ διὰ τοῦτο κινδυνευούσης, τοὺς μὲν ἐπὶ τῆς Μελιτενῆς οὕτω καλουμένης λεγεῶνος Χριστιανοὺς ὄντας, δι' εὐχῆς ἐκτενοῦς πρὸς τὸν θεὸν γενομένης, ἱστορεῖται τοὺς μὲν	Οὗτος οὖν ὁ Μάρκων ζήσας ἔτη νθ' ἐβασίλευσε ἔτη ιθ' μετὰ μὲν τοῦ Βήρου τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ ἔτη ι καὶ μετὰ θάνατον Βήρου μόνος θ'. Πολεμοῦντος δὲ Μάρκου Γερμανοὺς καὶ Σαρμάτας, δίψει τῆς στρατείας πιεζομένης καὶ διὰ τοῦτο κινδυνευούσης, τοὺς ἐπὶ τῆς Μελιτηνῆς οὕτω καλουμένους λεγεῶνας, Χριστιανοὺς ὄντας, δι' εὐχῆς ἐκτενοῦς πρὸς θεὸν γενομένης τοὺς μὲν πολεμίους κεραυ-	Μάρκος 'Αντωνῖνος ὁ φιλόσοφος ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ' μετὰ Βήρου τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ. Πολεμοῦντος Μάρκου Γερμανοὺς καὶ Σαρμάτας, δίψει τῆς στρατιᾶς πιεζομένης καὶ διὰ τοῦτο κινδυνευούσης, τοὺς ἐπὶ τῆς Μελιτηνῆς οὕτω καλουμένους λεγεῶνας Χριστιανοὺς ὄντας, δι' εὐχῆς ἐκτενοῦς πρὸς τὸν θεὸν γενομένης τοὺς μὲν πολεμίου κεραυνῷ βληθῆναι, ὄμβρῳ δὲ τοὺς 'Ρωμαίους παραμυθή-

.... γράφει πρὸς κατάπληξιν [1](;), ... τιμῆσαι Χριστιανούς, τὴν δὲ λεγεῶνα κεραυνοβόλον προσαγορεῦσαι [2].

μαίους παραμυθήσασθαι. Ὅπερ σφοδρῶς καταπλῆξαν τὸν βασιλέα, γράφει τιμᾶν Χριστιανούς, τὴν δὲ λεγεῶνα κεραυνοβόλον προσαγορεῦσαι.

πολεμίους κεραυνῷ βαλεῖν, ὄμβρῳ δὲ τοὺς Ῥωμαίους παραμυθήσασθαι· ὅπερ, ὥς φασι, σφοδρῶς καταπλῆξαν τὸν Μάρκον, γράφει τιμῆσαι Χριστιανούς, τὴν δὲ λεγεῶνα κεραυνοβόλον προσαγορεῦσαι.

νῷ βληθῆναι, ὄμβρῳ δὲ τοὺς Ῥωμαίους παραμυθήσασθαι. Ὅπερ ὥς φασὶ σφοδρῶς καταπλῆξαν τὸν Μάρκον, γράφει τιμῆσαι Χριστιανούς, τὴν δὲ λεγεῶνα κεραυνοβόλον προσαγορεῦσαι.

σασθαι· ὅπερ ὥς φασι σφοδρῶς καταπλῆξαι τὸν Μάρκον καὶ γράψαι τιμῆσαι Χριστιανούς, τὴν δὲ λεγεῶνα κεραυνοβόλον προσαγορεῦσαι.

1) πρως καταπληξεν
2) κεραυνολοβόλον προσαγορεῦσαι

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ ΤΗΣ Κ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.	**Κεδρηνοῦ** 'Εκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 439,5-7.	**Λέοντος Γραμματικοῦ** 'Εκδ. Βόννης σ. 70,1-3.	**Παρισιακοῦ κώδικος 1712.** (Praechter σ. 522).
Ἐπὶ τούτου δὲ Βαρδασάνης τις [1] Σύρος, ὥς φησι [2] Κλήμης, διαλεκτικώτατος καὶ σοφὸς ἦν [3], ὥς τε θαυμάζεσθαι αὐτοῦ τὸν πρὸς Ἀντωνῖνον κατὰ εἱμαρμένης λόγον.	Καὶ Βαρδισάνης δέ τις Σύρος διαλεκτικώτατος καὶ σοφὸς ἦν, ὥςτε θαυμάζεσθαι αὐτοῦ πρὸς τοῦ Ἀντωνίνου τὸν κατὰ εἱμαρμένης λόγον.	Ἐπὶ Ἀντωνίνου Οὐήρου Βαρδισάνης τις Σύρος διαλεκτικώτατος καὶ σοφὸς ἦν, ὥςτε θαυμάζεσθαι αὐτοῦ τὸν πρὸς Ἀντωνῖνον κατὰ εἱμαρμένης λόγον.	Ἐπὶ τούτου καὶ Βαρδισάνης τὶς Σύρος διαλεκτικώτατος καὶ σοφὸς ὥςτε θαυμάζεσθαι (τὰ **ὥςτε θαυμάζεσθαι** *διαγεγραμμένα διὰ στιγμῶν κάτωθεν ὑπὸ νεωτέρας χειρός)* ὥςτε θαυμάζεσθαι αὐτὸν τὸν πρὸς Ἀντωνῖνον κατὰ ἡμαρμένης λόγον.

1) *βαρησάνης τίς* 2) *ὡς φησί* 3) *ἦν*

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ... ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ. της Κ.Ε.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κῶδιξ Καρακάλλου.	Κεδρηνοῦ 'Εκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 440,20-441,2.	Λέοντος Γραμματικοῦ 'Εκδ. Βόννης σ. 70,2-12.	Παρισιακοῦ κώδικος 1712 (Praechter σ. 522).	Βατικανικοῦ κώδικος 163 (Praechter σ. 522).
Οὗτος δὲ ὁ Μάρκος σοφὸς ἦν πάνυ καὶ ἐνάρετος [1], καὶ τὴν 'Ρώμην ἐκ πολλῶν πολέμων διασωσάμενος καὶ ἀγαπηθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα ἀπέθανε φαρμακευθεὶς ὑπὸ Κομόδου [2] τοῦ ἰδίου υἱοῦ. Τὴν δὲ μνήμην τῆς ἀρετῆς ἡ βουλὴ ἔχουσα μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν χρυ[σῷ] ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν [3].	Οὗτος ὁ Μάρκος πάνσοφος ἦν καὶ ἐνάρετος, καὶ τὴν 'Ρώμην ἐκ πολλῶν πολέμων διασωσάμενος ἠγαπήθη σφόδρα ὑπὸ τῶν πολιτῶν. 'Απέθανε δὲ φαρμακευθεὶς ὑπὸ Κομόδου τοῦ ἰδίου υἱοῦ. Τὴν δὲ μνήμην τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἡ βουλὴ ἔχουσα μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν χρυσῷ ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησε.	Οὗτος ὁ Μάρκος σοφὸς ἦν πάνυ καὶ ἐνάρετος, καὶ τὴν πόλιν ἐκ πολλῶν πολέμων διασωσάμενος καὶ ἀγαπηθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα ἀπέθανε φαρμακευθεὶς ὑπὸ Κομόδου τοῦ ἰδίου υἱοῦ. Τὴν δὲ μνήμην τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἡ βουλὴ ἔχουσα μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν χρυσῷ ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησε.	Οὗτος δὲ ὁ Μάρκος σοφὸς ἦν πάνυ καὶ ἐνάρετος καὶ τὴν 'Ρώμην ἐκ πολλῶν πολέμων διασωσάμενος· διὸ καὶ ἠγαπήθη σφόδρα ὑπὸ τῶν πολιτῶν. 'Απέθανε δὲ φαρμακευθεὶς ὑπὸ Κωμόδου τοῦ ἰδίου υἱοῦ. Τὴν δὲ μνήμην τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἡ βουλὴ ἔχουσα μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν χρυσῷ ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν.	Οὗτος δὲ ὁ Μάρκος σοφὸς ὢν πάνυ καὶ ἐνάρετος, καὶ τὴν 'Ρώμην ἐκ πολλῶν πολέμων διασωσάμενος καὶ ἀγαπηθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα ἀπέθανε φαρμακευθεὶς ὑπὸ Κομόδου τοῦ ἰδίου υἱοῦ. Τὴν δὲ μνήμην τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἡ βουλὴ ἔχουσα μετὰ τὴν τελευτὴν χρυσῷ ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν.

1) ἐναρέτως 2) κωμόδου 3) ἐτίμησαν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΕΥΝΩΝ Κ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ ΤΗΣ Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.

Κόμοδος[1].

[Κόμο]δος υἱὸς Μάρκου ἐβασίλευσεν ἔτη δώδεκα [μῆνας πέντε. Οὗτος ε]ἶχε[2] τρίχας ξανθὰς ἐοι[κυίας χρ]υσῷ, ἦν[3] δὲ φιλοκύ[νηγος]

. . . . . .
. . . . . [συνέ]-

φ. 276α ‖βη δὲ πολλὰ κακὰ παθεῖν τὴν Ῥώμην ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. Ὥς φησι[4] δὲ Ἀφρικανὸς ὁ σοφώτατος, ὅτι ἐπὶ τούτου Κλήμης ὁ Στρωματεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνω-

1) Κώμωδος 2) ἦ[ν]ἶχε 3) ἦν 4) ὥς φησι

Κεδρηνοῦ

Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α΄ σ. 441,3-13.

Κόμοδος υἱὸς Μάρκου ἐβασίλευσε ἔτη ιβ΄ μῆνας θ΄. Οὗτος εἶχε τρίχας ξανθὰς, εἰκασμένας χρυσῷ. Ἦν δὲ φιλοκύνηγος καὶ μοιχικώτατος πάνυ, ὃν καὶ φασὶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δώδεκα λέοντας φονεῦσαι. Γέγονε δὲ καὶ ποδαλγὸς καὶ κατωδαρής. Συνέβη δὲ πολλὰ κακὰ παθεῖν τὴν Ῥώμην ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ· λιμοῦ γὰρ γενομένου δισχίλιοι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐτελεύτησαν. Ἀφρικανὸς δέ φησιν ὁ χρονογράφος ὅτι

Λέοντος Γραμματικοῦ

Ἐκδ. Βόννης σ. 71,1 6 καὶ 8-12.

Κόμοδος ὁ υἱὸς Μάρκου.

Κόμοδος υἱὸς Μάρκου ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ΄ μῆνας ε΄. Οὗτος εἶχε τρίχας ξανθὰς εἰκασμένας χρυσῷ, ἦν δὲ μοιχικώτατος πάνυ καὶ φιλοκύνηγος· ὃν φασιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δώδεκα λέοντας φονεῦσαι. Γέγονε δὲ ποδαλγὸς καὶ καταδαρής. Συνέβη δὲ πολλὰ τοὺς κατὰ τὴν Ῥώμην παθεῖν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ . . . .
Ἐπὶ Κομόδου Κλήμης ὁ Στρωματεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐ-

Παρισιακοῦ κώδικος 1712

(Praechter σ. 522).

Κωμώδης υἱὸς Μάρκου ζήσας ἔτη λδ΄ ἐβασίλευσε ἔτη ιβ΄ μῆνας θ΄. Οὗτος εἶχεν τρίχας ξανθάς, μικροῦ δεῖν ἐοικυίας χρυσῷ. Ἦν δὲ φιλοκήνυγος καὶ μοιχικώτατος πάνυ, ὃν καὶ φασὶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δώδεκα λέοντας φονεῦσαι. Γέγονε δὲ ποδαλγὸς καὶ κατωδαρής. Συνέβη δὲ πολλὰ κακὰ παθεῖν τὴν Ῥώμην ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ· λιμοῦ γὰρ γενομένου δισχίλιοι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐτελεύτησαν. Ἀφρικανὸς δὲ φησιν ὅτι

Βατικανικοῦ κώδικος 163

(Praechter σ.522-3).

Κόμοδος ὁ υἱὸς Μάρκου ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ΄ μῆνας ε΄. Οὗτος εἶχε τρίχας ξανθὰς εἰκυίας μικροῦ δεῖν χρυσῷ, ἦν δὲ φιλοκύνηγος· ὃν καὶ φασιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δώδεκα λέοντας φονεῦσαι. Γέγονε δὲ ποδαλγὸς καὶ κατωδαρής. Συνέβη δὲ πολλὰ κακὰ παθεῖν τὴν Ῥώμην ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. Ὡς φησὶ δὲ Ἀφρικανὸς ὁ σοφώτατος ὅτι ἐπὶ τούτου Κλήμης ὁ Στρωματεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνωρίζετο. Κλήμεντος

ρίζετο. Κλήμεντος δὲ φοιτητὴς Ὠριγένης ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ Μοντανὸς [1] αἱρεσιάρχης τότε ἦν [2], ὃς ἑαυτὸν παράκλητον εἶναι ἔλεγεν.	ἐπὶ τούτου Κλήμης ὁ Στρωματεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνωρίζετο. Κλήμεντος δὲ φοιτητὴς Ὠριγένης ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ Μοντανὸς αἱρεσιάρχης τότε ἦν, ὃς ἑαυτὸν παράκλητον ἔλεγεν εἶναι.	γνωρίζετο. Κλήμεντος δὲ φοιτητὴς Ὠριγένης ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ Μοντανὸς αἱρεσιάρχης τότε ἦν, ὃς ἑαυτὸν παράκλητον ἔλεγεν εἶναι.	ἐπὶ τούτου Κλήμης ὁ Στρωματεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνωρίζετο. Κλήμεντα δὲ φοιτητὴν Ὠριγένης ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ Μοντανὸς αἱρεσιάρχης τότε ἦν, ὃν ἑαυτὸν παράκλητος ἔλεγεν εἶναι.	δὲ φοιτητὴς Ὠριγένης ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ Μοντανὸς αἱρεσιάρχης τότε ἦν, ὃς ἑαυτὸν παράκλητον ἔλεγεν εἶναι.
Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.	***Κεδρηνοῦ*** Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α΄ σ. 441,13-14.	***Λέοντος Γραμματικοῦ*** Ἐκδ. Βόννης σ. 71,7-8.	***Παρισιακοῦ κώδικος 1712*** (Praechter σ. 522).	***Βατικανικοῦ κώδικος 163*** (Praechter σ. 523).
Τὸν δὲ Κόμοδ [3] Νάρκισσός τις τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἀπέπνιξεν [4] ἐν τῷ λουτρῷ.	Τοῦτον Νάρκισσός τις τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἐν λουτρῷ ἀπέπνιξε.	Νάρκισσός δέ τις τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἀπέπνιξεν αὐτὸν ἐν τῷ λουτρῷ.	Τοῦτον Νάρκισσός τις τῶν οἰκείων αὐτοῦ τῷ λουτρῷ ἀπέπνιξεν.	Τὸν δὲ Κόμοδον Νάρκισσός τις τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἀπέπνιξεν ἐν τῷ λουτρῷ.

1) *μοντάνος* 2) *ἦν*
3) *κόμωδον*
4) *ἀπέπνηξεν*

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της ΚΑΠΙ ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου

Περτίναξ[1].

Περτίναξ[2] ἐβασίλευσεν ἡμέρας πζ', μήτε τὴν γυναῖκα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς τὸ παλάτιον εἰςαγαγών, ἀλλ' ἐάσας[3] παρὰ πάππῳ διαιτᾶσθαι. Ἐπὶ δὲ Περτίνακος, ὥς φησιν[4] Εὐσέβιος, ἦν[5] Σύμμαχος, εἷς τῶν ἑρμηνευτῶν τῆς τῶν Ἑβραίων γραφῆς, Ἐβιωναῖος τὴν αἵρεσιν[6], ἀλλὰ καὶ Πορφύριος ὁ

1) Τερτίνας διορθωθὲν ἄνωθεν διὰ τῶν γραμμάτων π καὶ ξ εἰς Περτίναξ 2) Περτίναξ 3) ἐάσας 4) ὡς φησὶν 5) ἦν 6) αἵρεσιν

Κεδρηνοῦ

Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 441.15-22.

Περτίναξ ἐβασίλευσεν ἡμέρας πζ', μήτε τὴν γυναῖκα μήτε τὰ τέκνα εἰς τὸ παλάτιον εἰςαγαγών, ἀλλ' ἐάσας παρὰ τῷ πάππῳ διαιτᾶσθαι. Ἐπὶ τούτου, ὥς φησιν Εὐσέβιος, ἦν ὁ Σύμμαχος, εἷς τῶν ἑρμηνευτῶν τῆς τῶν Ἑβραίων γραφῆς, Ἐβιωναῖος τὴν αἵρεσιν, ἀλλὰ καὶ Πορφύριος ὁ φιλόσοφος ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας καὶ Ἀφρικανὸς ὁ χρονογράφος. Ἐπὶ τούτου Λεωνίδης ὁ τοῦ κακόφρονος Ὠριγέ-

Λέοντος Γραμματικοῦ

Ἐκδ. Βόννης σ. 71,13-18.

Περτίναξ.

Περτίναξ ἐβασίλευσεν ἡμέρας πζ', μήτε τὴν γυναῖκα μήτε τὰ τέκνα εἰς τὸ παλάτιον ἀγαγών, ἀλλ' ἐάσας παρὰ τῷ πάππῳ διαιτᾶσθαι. Οὗτος ἐσφάγη παρὰ τῶν στρατιωτῶν. Ἐπὶ Περτίνακος εἷς τῶν ἑρμηνευτῶν Ἐβιωναῖος τὴν αἵρεσιν ἦν· ἀλλὰ καὶ Πορφύριος φιλόσοφος ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας καὶ Ἀφρικανὸς ὁ σοφώτατος.

Παρισιακοῦ κώδικος 1712

(Praechter σ. 523).

Περτίναξ (τοῦ ξ διαξεσθέντος καὶ ἀντικατασταθέντος εἶτα νεωτέρᾳ χειρὶ διὰ ξ) ζήσας ἔτη ξζ' μῆνας δ' ἐβασίλευσε ἡμέρας πζ', μήτε τὴν γυναῖκα ἢ τὰ τέκνα εἰς τὸ παλάτιον ἀγαγών, ἀλλ' ἐάσας παρὰ τῷ πάππῳ διαιτᾶσθαι. Ἐπὶ τούτου, ὥς φησιν Εὐσέβιος, ἦν Σύμμαχος, εἷς τῶν ἑρμηνευτῶν τῆς τῶν Ἑβραίων γραφῆς, Ἐβιωναῖος τὴν αἵρεσιν, ἀλλὰ καὶ Πορφύριος φιλόσοφος ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας.

Βατικανικοῦ κώδικος 163

(Praechter σ. 523).

Περτίναξ ἐβασίλευσε ἡμέρας πζ', μήτε τὴν γυναῖκα ἢ τὰ τέκνα εἰς τὸ παλάτιον ἀγαγών, ἀλλ' ἐάσας παρὰ τῷ πάππῳ διαιτᾶσθαι. Ἐπὶ τούτου, ὡς φησὶν Εὐσέβιος, ἦν Σύμμαχος, εἷς τῶν ἑρμηνευτῶν τῆς τῶν Ἑβραίων γραφῆς, Ἐβιωναῖος τὴν αἵρεσιν, ἀλλὰ καὶ Πορφύριος φιλόσοφος ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας. Ὁ δὲ Περτίναξ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

φιλόσοφος ὁ κατὰ Χριστιανῶν[1] γράψας. Ὁ δὲ Περτίναξ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

νους πατὴρ ἐμαρτύρησεν. Οὗτος Περτίναξ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπὶ τούτου Λεωνίδης ὁ τοῦ κακόφρονος Ὠριγένους πατὴρ ἐμαρτύρησεν. Ὁ δὲ Περτίναξ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.

Ἰουλιανὸς Δίδιος.

Ἰουλιανὸς Δίδιος ἐβασίλευσεν ἡμέρας ξϛ', φαυλότατος ὢν τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ἔργοις ἀνοσιουργὸς καὶ
φ. 276β χρημάτων ἐρα‖στής· ὃς διὰ τὸ αἰσχρῶς βιοῦν καὶ ἀπανθρώπως ὑπὸ τῆς βουλῆς θανάτῳ ψηφισθεὶς ἐ-

Κεδρηνοῦ

Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 442,1-5.

Ἰουλιανὸς Δίδιος ἐβασίλευσεν ἡμέρας ξϛ'. Δίδιος δὲ ἐπεκλήθη διὰ τὸ ὑπὸ δώρων λαβεῖν τὴν βασιλείαν. Φαυλότατος δὲ ἦν τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ἔργοις ἀνοσιουργὸς καὶ χρημάτων ἐραστής· ὃς διὰ τὸ αἰσχρῶς βιοῦν καὶ ἀπανθρώπως ὑπὸ τῆς βουλῆς θανάτῳ κατα-

Λέοντος γραμματικοῦ

Ἐκδ. Βόννης σ. 72,1-5.

Ἰουλιανὸς Δίδιος.

Ἰουλιανὸς Δίδιος ἐβασίλευσεν ἡμέρας ξϛ', φαυλότατος τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ἔργοις ἀνοσιουργὸς καὶ χρημάτων ἐραστής. Οὗτος διὰ ταῦτα ἐσφάγη ψήφῳ τῆς βουλῆς, μεγάλα ἐπιβοώμενος· «Τί γὰρ δεινὸν ἐποίησα;»

Παρισιακοῦ κώδικος 1712

(Praechter σ. 523).

Οὐλιανὸς Δίδιος ζήσας ἔτη ξ' μῆνας δ' ἐβασίλευσε ἡμέρας ξϛ'. Δίδιος δὲ ἐπεκλήθη διὰ τὸ ὑπὸ δώρων λαβεῖν τὴν βασιλείαν. Φαυλότατος δὲ ἦν τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ἔργοις ἀνοσιουργὸς καὶ χρημάτων ἐραστής· ὃς διὰ τὸ αἰσχρῶς βιοῦν καὶ ἀπανθρώπως ὑπὸ τῆς βουλῆς θα-

Βατικανικοῦ κώδικος 163

(Praechter σ. 524).

Ἰουλιανὸς Δίδιος ἐβασίλευσεν ἡμέρας ξϛ'. Φαυλότατος δὲ ἦν τοῖς τρόποις καὶ τοῖς τρόποις ἀνοσιουργὸς καὶ χρημάτων ἐραστής· ὃς διὰ τὸ αἰσχρῶς βιοῦν καὶ ἀπανθρώπως ὑπὸ τῆς βουλῆς θανάτῳ ψηφισθεὶς ἐσφάγη μεγάλα βοώμενος ἐν τῷ σφάττεσθαι· Τί γὰρ δεινὸν ἐ-

1) καταχριστιανῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ... ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σφάγη, μεγάλα ἐπιδοώμενος ἐν τῷ σφάττεσθαι Τί γὰρ δεινὸν ἐποίησα;	ψηφισθεὶς ἐσφάγη.		νάτῳ καταψηφισθεὶς ἐσφάγη μεγάλα ἐπιδοώμενος Τί γὰρ δεινὸν ἐποίησα;	ποίησα;
Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.	***Κεδρηνοῦ*** 'Εκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 442,6-17.	***Λέοντος γραμματικοῦ*** 'Εκδ. Βόννης σ. 72,6-17.	***Παρισιακοῦ κώδικος 1712*** (Praechter σ. 524).	***Βατικανικοῦ κώδικος 163*** (Praechter σ. 524).
Σεβῆρος[1]. Σεβῆρος[2] ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ' μῆνας ζ'. Οὗτος, τὸ Βυζάντιον παραλαβών, τὰ τείχη[3] αὐτοῦ καθεῖλεν. Εἶχε δὲ τὸ Βυζάντιον πύργους ἑπτά, ἐκ τῶν θρακικῶν[1] πυλῶν ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τὴν ἀρκτῴαν θάλασσαν καθήκοντας, καὶ	Σεβῆρος ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ' μῆνας η'. Σεβῆρος δὲ ὁ αἱρετικὸς λέγεται. Οὗτος τὸν ἐν Βρεττανίᾳ νικήσας πόλεμον ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν περιετείχισε τὴν νῆσον σταδίοις χιλίοις. Οὗτος, τὸ Βυζάντιον παραλαβών, τὰ τείχη αὐτοῦ καθεῖλεν. Εἶχε δὲ τὸ Βυζάντιον πύργους ἑπτά, ἐκ τῶν θρακικῶν	Σευῆρος. Σευῆρος ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ' μῆνας η'. Οὗτος, τὸ Βυζάντιον παραλαβών, τὰ τείχη αὐτοῦ καθεῖλεν. Εἶχε δὲ πύργους ἑπτά, ἐκ τῶν θρακικῶν πυλῶν ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τὴν ἀρκτῴαν θάλασσαν καθήκοντας, καὶ τούτων εἴ τις ἐν ἑτέρῳ πύργῳ προσῆλθεν, οὐδεμία αἴσθησις τοῖς	Σέβηρος ἢ Σεβῆρος· Σέβηρος γὰρ αἱρετικὸς λέγεται· ζήσας ἔτη ξε' μῆνας θ' ἡμέρας κε' ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ' μῆνας η'. Οὗτος, τὸ Βυζάντιον παραλαβών, τὰ τείχη αὐτῆς καθεῖλε. Εἶχε δὲ τὸ Βυζάντιον πύργους ἑπτά, ἐκ τῶν θρακικῶν πυλῶν ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τὴν ἀρκτῴαν θάλασσαν	Σευῆρος ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ' μῆνας ἑπτά. Οὗτος δέ, τὸ Βυζάντιον παραλαβών, τὰ τείχη αὐτοῦ καθεῖλεν. Εἶχε δὲ πύργους ἑπτά, ἐκ τῶν θρακικῶν πυλῶν ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τὴν ἀρκτῴαν θάλασσαν καθήκοντας· καὶ τούτων εἴ τις ἐν ἑτέρῳ πύργῳ προσῆλθεν, οὐδεμία τοῖς ἄλλοις ἐγίνετο αἴσθησις· εἰ

1) Σευήρως 2) Σευῆρος 3) τείχει
1) θρακηκῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ Ε.Γ.Δ. Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τούτων εἴ τις ἐν ἑτέρῳ πύργῳ[1] προςῆλθεν, οὐδεμία αἴσθησις τοῖς ἄλλοις ἐγίνετο[2], εἰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ πύργῳ ἐδόησεν ἢ καὶ λίθον ἐσάλευσεν, αὐτός τε ἤχει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐφεξῆς μετεδίδου τῆς ἠχῆς. Οὗτος καὶ τὸ Ζεύξιππον λοετρὸν ἔκτισε Βυζαντίοις[3], καὶ τὸ πρῶτον κτίσμα τῷ ἱπποδρομίῳ παρέδωκε καὶ κυνήγιον[4] καὶ θέατρον αὐτοῖς κατεσκεύασεν.

πυλῶν ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τὴν ἀρκτῴαν θάλασσαν καθήκοντας. Καὶ τούτων εἴ τις ἐν ἑτέρῳ πύργῳ προςῆλθεν, οὐδεμία αἴσθησις τοῖς ἄλλοις ἐγίνετο· εἰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ πύργῳ ἀνεβόησεν ἢ λίθον ἐσάλευσεν, αὐτός τε ἤχει καὶ τῷ δευτέρῳ μετεδίδου τῆς ἠχῆς, καὶ οὗτος τῷ τρίτῳ καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Οὗτος καὶ τὸ Ζεύξιππον λουτρὸν ἔκτισε Βυζαντίοις, καὶ τὸ πρῶτον κτίσμα τῷ ἱπποδρόμῳ παρέδωκε, καὶ κυνήγιον καὶ θέατρον αὐτοῖς κατεσκεύασεν.

ἄλλοις ἐγίνετο· εἰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ πύργῳ ἀνεβόησεν ἢ καὶ λίθον ἐσάλευσεν, αὐτός τε ἤχει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐφεξῆς μετεδίδου τῆς ἠχῆς. Οὗτος καὶ τὸ Ζεύξιππον λοετρὸν ἔκτισε Βυζαντίοις, καὶ τὸ πρῶτον κτίσμα τῷ ἱπποδρομίῳ παρέδωκε, καὶ κυνήγιον καὶ θέατρον αὐτοῖς κατεσκεύασεν.

καθήκοντας. Καὶ τούτων εἴ τις ἐν ἑτέρῳ πύργῳ προςῆλθεν, οὐδεμία αἴσθησις τοῖς ἄλλοις ἐγίνετο· εἰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ πύργῳ ἀνεβόησεν ἢ καὶ λίθον ἐσάλευσεν, αὐτός τε ἤχει καὶ τῷ δευτέρῳ μετεδίδου τῆς ἠχῆς, καὶ οὗτος τῷ τρίτῳ καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Οὗτος καὶ τὸ Ζεύξιππον λοετρὸν ἔκτισε Βυζαντίοις, καὶ τὸ πρῶτον κτίσμα τῷ ἱπποδρόμῳ παρέδωκε, καὶ κυνήγιον καὶ θέατρον αὐτοῖς κατεσκεύασεν.

δὲ ἐν τῷ πρώτῳ πύργῳ ἐβόησεν ἢ καὶ λίθον ἐσάλευσεν, αὐτός τε ἤχει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐφεξῆς μετεδίδου τῆς ἠχῆς. Ἔκτισε δὲ καὶ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ λεγόμενον Ζεύξιππον, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ πρότερον στήλην χαλκῆν τοῦ ἡλίου ἵστασθαι ἣν οἱ Θρᾶκες τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ Ζεύξιππον ἔλεγον, ᾠκοδόμησε δὲ καὶ ναὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει τῷ Ἡλίῳ πλησίον τῶν ἐκεῖσε ὄντων δύο ἱερῶν τῆς τε Ἀρτέμιδος καὶ τῆς Ἀφροδίτης· καὶ κυνήγιον πάνυ μέγα καὶ θέατρον κατέ-

1) πύργω 2) ἐγένετο 3) βυζάντιον 4) κυνήγειον

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.

Ἐπὶ τούτου ἤκμαζε καὶ Ὠριγένης[1], ὅς πονηρῶν ζιζανίων ὑφηγητῆς[2] γενόμενος αἱρέσεις[3] ἐνέσπειρε, λόγοις πιθανοῖς τοὺς ἀφελεστέρους πείθων καὶ πρὸς *(τέλος τοῦ φύλλου)*

. . . . . .

Κεδρηνοῦ

Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α´ σ. 442,21.

Ἐπὶ τούτου ἤκμαζεν Ὠριγένης, ὅςτις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὢν μεγίστην εἰς τὸν θεῖον λόγον σπουδὴν κατεβάλλετο . . . .

Λέοντος γραμματικοῦ

Ἐκδ. Βόννης σ. 72,16-18.

Ἐπὶ τούτου ἤκμαζε καὶ Ὠριγένης, ὅς ἐνέσπειρεν ἐπὶ τῆς γῆς πονηρὰ ζιζάνια καὶ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν ἐπεδείξατο.

Βατικανικοῦ κώδικος 163

(Praechter σ. 524).

. . . κάντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τὸ ἱπποδρόμιον αὐτὸς ἔκτισεν.

Ἐπὶ τούτου ἤκμαζε καὶ Ὠριγένης, ὅς πονηρῶν ζιζανίων ὑφηγητὴς γενόμενος αἱρέσεις ἐνέσπειρε, λόγοις πιθανοῖς τοὺς ἀφελεστέρους πείθων καὶ πρὸς ἑαυτὸν τῇ τούτων κομψείᾳ ἐπισυρόμενος καὶ μετεμψύχωσιν ἐδόξαζεν ἀπ᾽ ἄλλου εἰς ἄλλον τὴν ψυχὴν μεταβαίνουσαν.

1) ὠριγένης 2) ὑφηγητῆς 3) αἱρέσεις

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου	Κεδρηνοῦ 'Εκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 450,1-2.	Λέοντος γραμματικοῦ 'Εκδ. Βόννης σ. 74,7-8.	Παρισιακοῦ κώδικος 1712 (Praechter σ. 526).	Βατικανικοῦ κώδικος 163 (Praechter σ. 526).
("Αβιτος). φ. 2α . . . ‖ ἀκολασίας ἐσφάγη, κακῶς τὸ ζῆν ἀπορρήξας, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ 'Αλέξανδρος ὁ τούτου ἐξάδελφος [1].	ὃς διὰ τὰς ἀκαθαρσίας καὶ μιαρίας καὶ ἀκολασίας αὐτοῦ ἐσφάγη, κακῶς τὸ ζῆν ἀπορρήξας.	ἐσφάγη δὲ διὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, κακῶς τὸ ζῆν ἀπορρήξας, καὶ ἐβασίλευσεν 'Αλέξανδρος ἐξάδελφος αὐτοῦ.	ὃς διὰ τὰς ἀκαθαρσίας καὶ μιαρὰς ἀκολασίας αὐτοῦ ἐσφάγη, κακῶς τὸ ζῆν ἀπορρίψας.	οὗτος ἐσφάγη διὰ τὰς μιαρὰς ἀκολασίας αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν 'Αλέξανδρος ἀδελφὸς αὐτοῦ.

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.	Κεδρηνοῦ 'Εκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 450,3-9.	Λέοντος γραμματικοῦ 'Εκδ. Βόννης σ. 74,11-18.	Παρισιακοῦ κώδικος 1712 (Praechter σ. 527).	Βατικανικοῦ κώδικος 163 (Praechter σ. 527).
'Αλέξανδρος ὁ Μαμαίας. 'Αλέξανδρος ὁ Μαμαίας ἐβασίλευσεν ἔτη ιγ' μῆνας η'. 'Επὶ αὐτοῦ γέγονε λιμὸς ἐν 'Ρώ-	'Αλέξανδρος ὁ Μαμαίας υἱός, ἐξάδελφος 'Αβίτου, ἐβασίλευσεν ἔτη ιγ' μῆνας η'. 'Επὶ αὐτοῦ γέγονε λιμὸς ἐν 'Ρώμῃ, ὥστε καὶ κρεῶν αὐτοὺς ἀνθρωπίνων ἅψασθαι.	'Αλέξανδρος. 'Αλέξανδρος ὁ Μαμαίας ἐβασίλευσεν ἔτη ιγ' μῆνας η'. 'Επὶ αὐτοῦ γέγονε λιμὸς ἐν 'Ρώμῃ, ὥστε καὶ κρεῶν αὐτοὺς ἀνθρωπίνων ἅψασθαι. Οὐ-	'Αλέξανδρος ὁ τῆς Μαμαίας υἱὸς ἐξάδελφος 'Αβίτου ζήσας ἔτη κδ' ἐβασίλευσεν ἔτη ιγ' μῆνας η'. 'Επὶ αὐτοῦ γέγονεν λιμὸς ἐν 'Ρώμῃ, ὥστε καὶ κρεῶν αὐτοὺς ἀν-	'Αλέξανδρος ὁ Μαμαίας ὁ ἀδελφὸς 'Αβίτου ἐβασίλευσεν ἔτη δεκατρία μῆνας ὀκτώ. 'Επὶ αὐτοῦ γέγονε λιμὸς ἐν 'Ρώμῃ, ὥστε καὶ κρεῶν αὐτοὺς ἀνθρωπείων

1) ἀδελφὸς καθ' ἃ καὶ ἐν τῷ Βατικανικῷ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Γ.Α.thesis.Κ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

μη, ὥςτε καὶ κρεῶν αὐτοὺς ἀνθρωπείων ἅψασθαι [1]. Οὗτος ἐκστρατεύσας κατὰ Περσῶν ἡττήθη κατὰ κράτος [2] καὶ καταφρονηθεὶς ἐσφάγη, καὶ προεβάλοντο [3] οἱ στρατιῶται Μαξιμῖνον· Μαμαία δὲ ἡ Ἀλεξάνδρου μήτηρ, ὥς φησιν [4] Εὐσέβιος, θεοσεβὴς [5] ἐτύγχανε καὶ τὸν Ὠριγένην [6] ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβοντα μετεπέμψατο πρὸς ἑαυτὴν τοῦ διδαχθῆναι [7] τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον.

Οὗτος ἐκστρατεύσας κατὰ Περσῶν ἡττήθη κατὰ κράτος, καὶ καταφρονηθεὶς σφάττεται μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· ἥτις καὶ Χριστιανὴ ἐτύγχανε, καὶ τὸν Ὠριγένην ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διατρίβοντα μετεπέμψατο πρὸς ἑαυτήν, διδαχθῆναι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον θέλουσα.

τος ἐκστρατεύσας κατὰ Περσῶν, προεβάλοντο οἱ στρατιῶται Μαξιμῖνον. Μαμαία ἡ Ἀλεξάνδρου μήτηρ θεοσεβὴς ἐτύγχανε, καὶ τὸν Ὠριγένην ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβοντα μετεπέμψατο πρὸς αὐτὴν τοῦ διδαχθῆναι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον.

θρωπίων ἅψασθαι. Οὗτος ἐκστρατεύσας κατὰ Περσῶν ἡττήθη κατὰ κράτος, καὶ καταφρονηθεὶς σφάττεται μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· ἥτις καὶ Χριστιανὴ ἐτύγχανεν, ὥς φησιν Εὐσέβιος, καὶ τὸν Ὠριγένην ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διατρίβοντα μετεπέμψατο πρὸς ἑαυτὴν τοῦ διδαχθῆναι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον.

ἅψασθαι. Οὗτος στρατεύσας κατὰ Περσῶν ἡττήθη κατὰ κράτος καὶ καταφρονηθεὶς ἐσφάγη. Μαμαία ἡ Ἀλεξάνδρου μήτηρ θεοσεβὴς ἐτύγχανε καὶ τὸν Ὠριγένην ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβουσα μετεπέμψατο πρὸς ἑαυτήν, τοῦ διδαχθῆναι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον.

1) ἀνθρωπικῶν ἅψασθαι 2) κατακράτος 3) προεβάλλοντο 4) ὡς φησὶν 5) θεοσεβῆς 6) ὠριγένην 7) διαδεχθῆναι

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ε.Π. ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ Θ. ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε. Γ. Α. Κ. τ. Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.	**Κεδρηνοῦ** Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α΄ σ. 450,13-20.	**Λέοντος γραμματικοῦ** Ἐκδ. Βόννης σ. 75,1-9.	**Παρισιακοῦ κώδικος 1712** (Praechter σ. 527).	**Βατικανικοῦ κώδικος 163** (Praechter σ. 527).
Μαξιμῖνος. Μαξιμῖνος ἐβασίλευσεν ἔτη ς΄. Οὗτος[1] ποιμὴν ὢν τὸ πρότερον, εἶθ᾽[2] οὕτως στρατιώτης γεγονὼς καὶ μετὰ ταῦτα[3] στρατηγὸς Ἀλεξάνδρου, δι᾽ ἀνδρίαν[4] σώματος καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς προεχειρίσθη[5] βασιλεύς. Ὃς ἔχθει τῷ πρὸς Ἀλέξαν- φ. 2β δρον, ‖ πολλοὺς Χριστιανοὺς ἔχοντα καὶ τιμῶντα[6], 1) οὕτος 2) εἶθ 3) μεταταῦτα 4) διανδρίαν 5) προέγχειρισθῆ 6) ἔχοντι καὶ τι-	Μαξιμῖνος ἐβασίλευσεν ἔτη ς΄. Οὗτος ποιμὴν ὢν πρότερον, εἶθ᾽ οὕτως στρατιώτης γεγονὼς καὶ μετὰ ταῦτα στρατηγὸς Ἀλεξάνδρου, δι᾽ ἀνδρίαν σώματος καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς προεχειρίσθη βασιλεύς. Ὃς ἔχθει τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον πολλοὺς Χριστιανοὺς ἔχοντα καὶ τιμῶντα διωγμὸν ἤγειρε μέγαν κατὰ Χριστιανῶν. Ἐπάξιον δὲ τῆς αὐτοῦ ἀνοσιούργου γνώμης	Μαξιμῖνος. Μαξιμῖνος ἐβασίλευσεν ἔτη ς΄. Οὗτος ποιμὴν ὢν καὶ μετὰ ταῦτα στρατιώτης γεγονώς, εἶθ᾽ οὕτως στρατηγὸς Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς προεβλήθη βασιλεὺς δι᾽ ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν, μετὰ δὲ ταῦτα ἀπεσφάγη δολίως παρὰ Μαξίμου καὶ Βαλβίνου, ἄξιον τῆς ἑαυτοῦ ἀνοσιουργοῦ γνώμης εὑρὼν τὸ τέλος. Μαξιμῖνος ἔχθει τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον πολλοὺς Χριστιανοὺς ἔχον-	Μαξιμῖνος ζήσας ἔτη ξε΄ ἐβασίλευσεν ἔτη γ΄. Οὗτος ποιμὴν ὢν τὸ πρότερον, εἶθ᾽ οὕτως στρατιώτης γεγονὼς καὶ μετὰ ταῦτα στρατηγὸς Ἀλεξανδρείας, δι᾽ ἀνδρείαν σώματος καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς προεχειρίσθη βασιλεύς. Ὃς ἔχθει τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον πολλοὺς Χριστιανοὺς ἔχοντι καὶ τιμῶντι διωγμὸν ἤγειρε μέγα κατὰ Χριστιανῶν. Ἐπάξιον δὲ τῆς ἑαυτοῦ	Μαξιμῖνος ἐβασίλευσεν ἔτη ξξ. Οὗτος ποιμὴν ὢν τὸ πρότερον, εἶθ᾽ οὕτως στρατιώτης γεγονώς, μετὰ ταῦτα στρατηγὸς Ἀλεξάνδρου, δι᾽ ἀνδρίαν σώματος καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς προεχειρίσθη βασιλεύς. Ὃς ἔχθει τῷ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ὡς πολλοὺς Χριστιανοὺς ἔχοντα καὶ τιμῶντα διωγμὸν ἤγειρε μέγαν κατὰ Χριστιανῶν. Ἐπάξιον δὲ τῆς ἑαυτοῦ ἀνοσιουργοῦ γνώ-

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

διωγμὸν ἤγειρε μέγαν κατὰ Χριστιανῶν [1]. Ἐπάξιον δὲ τῆς ἑαυτοῦ ἀνοσιουργοῦ [2] γνώμης τὸ τέλος εὕρατο, σφαγεὶς [3] δολίως παρὰ Μαξίμου [4] καὶ Βαλβίνου.	τὸ τέλος εὕρατο, σφαγεὶς δολίως παρὰ Μαξίμου καὶ Βαλβίνου.	τα καὶ τιμῶντα (**ἔχοντε καὶ τιμῶν** ὁ κῶδιξ, ἀλλὰ διωρθώθη ἐν ταῖς ἐκδόσεσι κατὰ Κεδρηνόν)· διωγμὸν ἤγειρε μέγαν κατὰ Χριστιανῶν.	ἀνοσιουργοῦ γνώμης τὸ τέλος εὕρατο, σφαγεὶς δολίως παρὰ Μαξίμου καὶ Βαλβίνου.	μης τὸ τέλος εὕρατο, σφαγεὶς δολίως ὑπὸ Μαξίμου καὶ Βαλβίνου.
Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.	***Κεδρηνοῦ*** Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 450,21-451,2.	***Λέοντος γραμματικοῦ*** Ἐκδ. Βόννης σ. 75,10 18.	***Παρισιακοῦ κώδικος 1712*** (Praechter σ. 527).	***Βατικανικοῦ κώδικος 163*** (Praechter σ. 527).
Μάξιμος καὶ Βαλβῖνος.		Μάξιμος καὶ Βαλβῖνος.		
Μάξιμος καὶ Βαλβῖνος [5] ἐβασίλευσαν	Μάξιμος Βαλβῖνος καὶ Γορδιανὸς ἐβασίλευσαν μῆνας δύο, καὶ ἀπεσφάγη ὑπὸ στρατιωτῶν. Ὁ δὲ Γορδιανὸς προεγεγόνει καῖσαρ παρὰ Μαξιμίνου. Φίλιππος δὲ ὁ ἔπαρχος τὸν σῖτον διακομισθῆναι τῷ	Μάξιμος καὶ Βαλβῖνος ἐβασίλευσαν ἡμέρας κβ'· τῷ αὐτῷ δὲ τρόπῳ ἀπεσφάγησαν καὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ὁμοίως καὶ Γορδιανὸς ὁ προγεγονὼς καῖσαρ παρὰ Μαξίμου καὶ αὐτὸς βασιλεύ-	Μάξιμος Βαλβῖνος καὶ Γορδιανὸς ἐβασίλευσαν ἡμέρας κβ'. Τῷ δὲ αὐτῷ τρόπῳ ἀπεσφάγησαν καὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ὁ δὲ Γορδιανὸς προεγεγόνει καῖσαρ παρὰ Μαξιμίνου. Φίλιππος	Μάξιμος καὶ Βαλβῖνος ἐβασίλευσαν ἡμέρας εἰκοσιδύο. Τῷ δὲ αὐτῷ τρόπῳ ἀπεσφάγησαν οὗτοι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ὁμοίως καὶ Γορδιανὸς ὁ προγεγονὼς καῖσαρ παρὰ Μαξιμίνου καὶ αὐτὸς βα-

μῶντι. Πρβλ. ἔχοντε καὶ τιμῶν τοῦ κώδικος Λέοντος γραμματικοῦ.

1) καταχριστιανῶν
2) ἀνοσιουργου καθ' ἃ παρὰ Κεδρηνῷ
3) εὕρατο σφαγὶς
4) παραμαξίμου
5) βαλβῖνος.

ἡμέρας κϛ', τῷ δὲ αὐτῷ τρόπῳ ἀπεσφάγησαν καὶ οὗτοι [1] ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ὁμοίως καὶ Γορδιανὸς ὁ προγεγονὼς καῖσαρ παρὰ Μαξιμίνου [2] καὶ αὐτὸς βασιλεύσας ἀνῃρέθη, ὡς κωλύσαντος Φιλίππου τοῦ ἐπάρχου τὸν σῖτον διακομισθῆναι τῷ στρατῷ. Οὗτος [3] δὲ ὁ Φίλιππος ἦν [4] πατὴρ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐγενίας. Ἐπὶ δὲ [5] Μαξίμου καὶ Γορδιανοῦ, ὥς φησιν [6] Εὐσέβιος, Ἀφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.

1) οὗτοι 2) καίσαρ παραμαξιμίνου 3) οὗτος 4) ἦν 5) ἐπειδὴ 6) ὡς φησὶν

στρατῷ ἐκώλυσεν. Οὗτος δὲ ἦν πατὴρ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐγενείας.

σας ἀνῃρέθη, ὡς κωλύσαντος Φιλίππου τοῦ ἐπάρχου τὸν σῖτον διακομισθῆναι τῷ στρατῷ. Οὗτος δὲ ὁ Φίλιππος ἦν πατὴρ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐγενίας. Ἐπὶ Μαξίμου καὶ Γορδιανοῦ Ἀφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.

δὲ ὁ ὕπαρχος τὸν σῖτον διακομισθῆναι τῷ στρατῷ ἐκώλυσεν. Οὗτος δὲ ἦν πατὴρ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐγενείας. Ἐπὶ Μαξίμου καὶ Γορδιανοῦ, ὥς φησιν Εὐσέβιος, Ἀφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.

σιλεύσας ἀνῃρέθη, ὡς κωλύσαντος Φιλίππου τοῦ ἐπάρχου τὸν σῖτον διακομισθῆναι τῷ στρατῷ. Οὗτος δὲ ὁ Φίλιππος ἦν πατὴρ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐγενίας. Ἐπὶ δὲ Γορδιανοῦ, ὥς φησιν Εὐσέβιος, Ἀφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΜΕΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε. Σ. Π. Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κῶδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.	***Κεδρηνοῦ*** 'Εκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 451,20-24.	***Λέοντος γραμματικοῦ*** 'Εκδ. Βόννης σ. 76,4-8.	***Παρισιακοῦ κώδικος 1712*** (Praechter σ. 528).	***Βατικανικοῦ κώδικος 163*** (Praechter σ. 528).
Φίλιππος. Φίλιππος ἐβασίλευσεν ἔτη ε'. Ὅς ὑπῆρχε μὲν τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως σπουδαστῆς[1], συνέσει καὶ ἐπιεικείᾳ κεκοσμημένος ὡρμᾶτο[2] δὲ ἀπὸ Βόστρας[3], ἔνθα καὶ πάλιν ᾠκοδόμησεν, ὀνομάσας αὐτὴν Φιλιππούπολιν. Οὗτος σπονδὰς εἰρηνικὰς ἐποίησε μετὰ Σαπώρου[4] βασιλέως (τέλος τοῦ φύλλου). . . .	Μετὰ τοῦτον ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη ζ', ὃς ὑπῆρχε τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως σπουδαστής, συνέσει καὶ ἐπιεικείᾳ κεκοσμημένος. Ὡρμᾶτο δὲ ἀπὸ Βόστρας τῆς Εὐρώπης, ἔνθα καὶ πόλιν ᾠκοδόμησεν, ὀνομάσας αὐτὴν Φιλιππούπολιν. Οὗτος σπονδὰς εἰρηνικὰς ἐποίει μετὰ Σαπώρου βασιλέως Περσῶν. . . .	Φίλιππος. Φίλιππος ἐβασίλευσεν ἔτη πέντε, ὃς ὑπῆρχε μὲν τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως σπουδαστής, συνέσει καὶ ἐπιεικείᾳ κεκοσμημένος, ὡρμᾶτο δὲ ἀπὸ Βόστρας, ἔνθα καὶ πόλιν ᾠκοδόμησεν ὀνομάσας αὐτὴν Φιλιππούπολιν. Οὗτος σπονδὰς εἰρηνικὰς ἐποίησε μετὰ Σαβώρου βασιλέως Περσῶν	Φίλιππος ζήσας ἔτη ξ' ἐβασίλευσεν ἔτη ζ', ὃς ὑπῆρχε τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως σπουδαστής, συνέσει καὶ ἐπιεικείᾳ κεκοσμημένος. Ὡρμᾶτο δὲ ἀπὸ Βόστρας, ἔνθα καὶ πόλιν ᾠκοδόμησεν, ὀνομάσας αὐτὴν Φιλιππούπολιν. Οὗτος σπονδὰς εἰρηνικὰς ἐποίησε μετὰ Σαπώρου βασιλέως Περσῶν	Φίλιππος ἐβασίλευσεν ἔτη πέντε, ὃς ὑπῆρχε μὲν τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως σπουδαστής, συνέσει καὶ ἐπιεικείᾳ κεκοσμημένος, ὡρμᾶτο δὲ ἀπὸ Βόστρας, ἔνθα καὶ πόλιν ᾠκοδόμησεν ὀνομάσας αὐτὴν Φιλιππούπολιν. Οὗτος σπονδὰς εἰρηνικὰς ἐποίησε μετὰ Σαπώρου βασιλέως Περσῶν . . . .

1) σπουδαστεὶς 2) ὡρμᾶτω 3) βώστρας 4) μεταπατώρου

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ ΕΠΕΑΕΚ τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω παρατεθεῖσι χωρίοις τὰ ἐκ τοῦ Παρισιακοῦ κώδικος 1712 καὶ τοῦ Βατικανικοῦ 163 συνέθεσα ἐκ τῶν παρὰ τῷ κ. Καρόλῳ Praechter ἀκριβῶν σημειωμάτων καὶ τῆς δηλουμένης ὑπ' αὐτοῦ ἀντιστοιχίας πρὸς τὸν Κεδρηνὸν καὶ τὸν Λέοντα μετὰ τῶν ἑκασταχοῦ διαφορῶν τῶν εἰρημένων κωδίκων[1]. Ἀμφότεραι αἱ ἐν τοῖς κώδιξι τούτοις ἐπιτομαὶ χρονικῶν ἀπεδείχθησαν διὰ τῶν μελετῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἀξιολογώταται ἐν σχέσει πρὸς τὰς χρονογραφίας τοῦ Κεδρηνοῦ καὶ τοῦ Λέοντος καὶ τὰς πηγὰς αὐτῶν. Καὶ δὴ πρῶτος ὁ κ. Patzig ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ κείμενον τοῦ Παρισιακοῦ 1712, οἷον περιελαμβάνετο ἐν ἀρχαιοτέρῳ κώδικι ὀρθότερον τούτου παραδεδομένῳ, εἶνε ἡ κυρία πηγὴ τοῦ Κεδρηνοῦ, ἐξήγαγε δὲ καὶ νέα συμπεράσματα ἐκ τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. De Boor ἀποδείξεως[2], ὅτι Λέων ὁ γραμματικὸς καὶ ὁ Κεδρηνὸς ὡς καὶ ὁ Γεώργιος Μοναχὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ Βιενναίῳ κώδικι 40 καὶ τῷ Βατικανικῷ 153 ἐν ταῖς ἀφηγήσεσι τῶν κατὰ τοὺς Ῥωμαίους αὐτοκράτορας ἀπὸ τοῦ Καρακάλλα μέχρι τῆς ἀναρρήσεως τοῦ Διοκλητιανοῦ εἶχον πηγὴν ἄλλο βραχὺ χρονικόν, οὗ ἀπήχησις εἶνε σὺν τοῖς ἄλλοις ἡ ἐν τῷ Βατικανικῷ 163 ἐπιτομή, ἧς τὴν σημασίαν πρῶτος εἶχε καταστήσει ἐμφανῆ ὁ αὐτὸς De Boor[3] Ὁποία δὲ ἡ σημασία τῶν δύο κωδίκων, τοῦ Παρισιακοῦ 1712 καὶ τοῦ Βατικανικοῦ 163, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ζητήματα ταῦτα ἔτι καταφανέστερον κατεδείχθη διὰ τῆς λεπτομεροῦς ἐξετάσεως τοῦ κ. Praechter[4]. Τὰ δὲ καρακαλλινὰ βραχέα ἀποσπάσματα προςθέτουσι νέαν διασκευὴν τοῦ ἀρχεγόνου χρονικοῦ, ὅπερ

[1] *Praechter* Die römische Kaisergeschichte bis auf Diokletian im cod. Paris. 1712 und cod. Vatic. 163 ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift Τόμ. Ε' (1896) σ. 484 κ. ἑ.

[2] *De Boor* Römische Kaisergeschichte in byzantinischer Fassung ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift Τόμ. Β' (1893) σ. 195 κ. ἑ.

[3] *Patzig* Leo Grammaticus und seine Sippe ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift Τόμ. Γ' (1894) σ. 470 κ. ἑ. — *Τοῦ αὐτοῦ* Über einige Quellen des Zonaras αὐτόθ. Τόμ. Ε' (1896) σ. 24 κ. ἑ.

[4] Ἔνθ' ἀν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. Ζ. της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ τοῦ Κεδρηνοῦ καὶ τοῦ Λέοντος γραμματικοῦ, καὶ εἶνε λυπηρόν, ὅτι μόνον τὰ ὑπ᾽ ὄψιν ἡμῶν σπαράγματα περιεσώθησαν καὶ δὲν ἔχομεν πλέον ἀκέραιον τὸν κώδικα, εἰς ὃν ταῦτ᾽ ἀνῆκον. Ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα ὄντ᾽ ἀρκοῦσι μετὰ τὴν γενομένην ἀνωτέρω ἀντιπαραβολὴν πρὸς τὰ χωρία τοῦ Κεδρηνοῦ, τοῦ Λέοντος γραμματικοῦ, τοῦ Παρισιακοῦ καὶ τοῦ Βατικανικοῦ κώδικος, ὅπως λάβωμεν ἔννοιάν τινα τῆς πρὸς τὰ τέσσαρα ταῦτα χρονικὰ σχέσεως τοῦ καρακαλλινοῦ κώδικος.

Καὶ εἶνε μὲν προφανῶς μεγίστη ἡ συγγένεια αὐτοῦ πρὸς τὸν βατικανικόν, ἀλλ᾽ ἔχει οὐχ ἧττον καὶ ἀξίας λόγου ἀπ᾽ αὐτοῦ διαφοράς, αἵτινες εἶνε τοιαῦται, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τοὺς δύο τούτους κώδικας ὡς δύο ἀπόγραφα ἀπορρεύσαντα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀρχετύπου, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὡς δύο διαφόρους διασκευὰς ἀναγούσας τὴν *ἀρχὴν* εἰς τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ἀρχαῖον χρονικόν, ἐξ οὗ ἐξεπήγασαν ὡς διάφοροι διασκευαὶ ὅ τε Κεδρηνὸς καὶ ὁ Λέων, ὁ Παρισιακὸς καὶ ὁ Βατικανικὸς καὶ τἆλλα συγγενῆ χρονικὰ τἀποτελοῦντα τὸ ὑπὸ τοῦ Patzig κληθὲν συγγενολόγιον (Sippe) τοῦ Λέοντος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΓΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006